

DÉLMAGYARORSZÁG

A Magyar Kommunista Párt délmagyarországi napilapja

Végleges döntés:

November 4-én minden párt különlistával indul a választásra

Ma nyilvánosságra hozzák a demokratikus pártok közös nyilatkozatát

(Budapest, október 22) Saját tudósítónk jelenti telefonon ma délelőtt: **Véglegesnek tekinthető, hogy a november 4-i választásokat megtartják és minden párt külön listával, önállóan indul a választásban.** Ez a döntés nem tekinthető a demokratikus pártok között az új koalícióra vonatkozó tárgyalások meghiusulásának, ellenkezőleg budapesti híreink szerint a hétfői nap folyamán nyilvánosságra hozzák a demokratikus pártok közös nyilatkozatát, amelyben leszögezik a demokratikus nemzeti egység

szükségességét és az új koalíciós kormány platformját, amelynek lényeges pontjai a következők:

1. Erélyes rendszabályok az infláció megállítására
2. Sürgős intézkedések a közellátás megszervezésére.
3. Kiméltelen harc a reakció ellen és a közigazgatás megtisztítása a reakciós közhivatalnokoktól.

Ennek a platformnak az alapján fog megalakulni az új kormány

Révai József elvtárs bejelentette:

Meghíusultak az egyességi tárgyalások, önállóan indulnak a pártok a választásokon

A demokratikus pártok közötti további együttműködés feltételei: 1. A pénzromlás megakadályozása, 2. a közellátás rendezése, 3. a közigazgatás megtisztítása a reakciótól, 4. a kormány gyökeres átalakulása

Új kormányt követelünk, amely rendet teremti az országban!

Szeged, október 23. (Kiküldött munkatársunk jelentése.) A Magyar Kommunista Párt a csongrádi kerületben vasárnap két helyen tartott választói nagygyűlést: **Hódmezővásárhelyen és Szentesen.** Mindkét városban a megyei lajstrom listavezetője, Révai József elvtárs mondott nagy beszédet, felszólaltak kivülről a lista jelöltjei közül Szirmai István elvtárs és Döbrentei Károlyné elvtársnő, valamint Hódmezővásárhelyen Oláh Mihály elvtárs, Szentesen pedig Dadi Bálint elvtárs.

Hódmezővásárhelyen

nagy tömegfelvonulással kezdődött a város egész munkásságát, parasztságának és haladó értelmiségének jelentős részét megmozgató nagygyűlés. Délelőtt 9 órakor a vásártéren gyülekeztek nemzetiszínű és vörös zászlók alatt a Kommunista Párt helyi szervezetének tagjai és a szakszervezetek. A különböző ipari szakmák foglalkozásukat jelző kocsikon vonultak fel végeláthatatlan sorban, a tanyavilág felvirágozott kocsikon vett részt a menelben, úgyhogy 10 óra után mintegy 10.000 főnyi tömeg vonult el a képviselőjelölt elvtársak előtt, bemutató szívetetét és ragaszkodását.

A nagygyűlés a Kossuth-téren a szabad ég alatt folyt le. Első szónokként Oláh Mihály elvtárs lépett az emelvényre s arról beszélt: a Magyar Kommunista Párt tömegei szükségessé ahhoz, hogy az ország megmaradjon a demokrácia útján. A Kommunista Párt november 4-én az urnák előtt felelni fog azoknak, akik le akarják téríteni a demokrácia útjáról.

Révai József elvtárs tartotta meg ezután nagy érdeklődéssel várt beszédét. Bevezetőjében szólott a ne-

hez gazdasági és pénzügyi helyzetéről, a közeledő tél várható megpróbáltatásairól és rámutatott, hogy ilyen állapotok közepette

a magyar nép csak arra a pártra adhatja szavazatát a képviselőválasztásokon, amely pártnak van elég ereje, bátorsága rendet, rendezett helyzetet teremteni az országban. Ez a párt a Magyar Kommunista Párt.

Tudjuk, hogy az ország bajain egyetlen párt, egyetlen osztlály nem tud segíteni. Minden jó magyar ember összefogására van szükség. Mi, kommunisták készek vagyunk a többi demokratikus párttal való együttműködésre, amiként a multban is készek voltunk, csak hogy a nemzeti egység, amelyre a kormány támaszkodott, a budapesti választások után darabokra hullt, mert a Kisgazdapárt kinyitotta a reakció zslipjeit. A Független Kisgazdapárt józanabb vezetői belátták, hogy a fasiszták és a budai svábok szavazata nem döntheti el az ország sorsát, ezért a belviszályt elkerülendő megegyezést javasoltak a pártok között.

Az egyezkedési tárgyalások napokon át húzódtak, de nem végződtek eredménnyel. A demokratikus pártok önállóan indulnak a november 4-i választásokon.

Önállóan indul a mi pártunk, a Magyar Kommunista Párt is. Ez nem jelenti, hogy nem lesz összefogás. Mi továbbra is készek vagyunk az együttműködésre, de nem akármilyen összefogást akarunk.

— Az összefogásnak elvi alapon kell megtörténnie. Az új koalíció alapja és legelső célja a további pénzromlás megakadályozása kell hogy legyen. Végül kell vetni annak az állapotnak, hogy a spekulánsok,

feketézők, pénzemberek éljenek jól a dolgozók verejtékéből. A második feltétel: hozzák rendbe a közellátást. Ha kevés a kenyér, ebből elsősorban a dolgozóknak jusson. Az eldugott vetőmagot elő kell kényszeríteni rejtékhelyéről.

Nem tűrhetjük, hogy egyes nagygazdák szabotázsra miatt éhínség fenyegetse az országot.

A harmadik feltétel: meg kell tisztítani végre a közigazgatást a reakciótól. A magyar demokrácia nem áll addig szilárdan a lábán, amíg a közigazgatásban nem lesznek ott a munkásság és a parasztság képviselői.

— **Végül azt követeljük** — mondotta Révai elvtárs —, hogy új kormány alakuljon, amelyben van kellő bátorság és erély beleszúrni a reakció darázsstészébe. Elég volt a tutyi-mutyi kormányból, amely mindig megvárta, amíg a víz a szájunkig ért és csak akkor kezdett kapkodni fűhöz-lához.

— Az erős új kormány megalakulásának feltételeiről beszélt ezután Ré-

„Azok ellenségei a családnak, akik vágóhídra hurcolták fiainkat”

A tomboló lelkesedéssel fogadott beszéd után Döbrentei Károlyné elvtársnő Vásárhely asszonyaihoz intézett beszédet. Rámutatott: nem közbömbös, hogy a nép fiai kerülnek-e be a parlamentbe, vagy azok, akik eadig is hazug jelszavakkal próbálták felfészkelni magukat a nép kegyeibe. Megcáfolta ezután azt a rágalmat, hogy a kommunizmus ellensége a család intézményének. Azok az ellenségek a családnak, akik a hártérré kényszerítették fiaikat, férjeiket, akik elhurcolták leventéin-

vai elvtárs, kijelentve, hogy ilyen kormány megalakulása csak úgy lehetséges, ha a demokratikus pártok legjobbjait küldik be a kabinetba.

Ha kell, a Kommunista Párt meghozza azt az áldozatot, hogy vezérét, Rákosi Mátyást küldi be a kormányba.

A hallgatóság percekig tartó éljenzéssel ünnepelte Rákosi Mátyást.

Az éljenzés csillapultával kijelentette Révai elvtárs: az új kormány programja elsősorban az kell legyen:

akció erélyes visszazorításáról beszélt ezután és ezzel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a reakciós külföld beavatkozását a magyar belügyekbe, szintén vissza kell utasítani.

Révai József ezután felelt azokra az alapla'an vádakra és rosszindulatu rágalmakra, amelyek a Kommunista Pártot vallásellenességgel, magántulajdonellenességgel és hazafiatlansággal illetik. Bebizonyította, hogy pártunk se nem vallás-, se nem magántulajdonellenes, hazafiatlannak sem lehet mondani, mert a piros-fehérszöld nemzetiszínű zászló mellett a vörös zászlót is fennei lobogtatja, hiszen a piros szín volt Kossuth és Damjanich honvédekének színe és Pottófi a vörös szín jegyében hirdette a világszabadságot.

Révai elvtárs a következő szavakkal fejezte be beszédét:

— November 4-én szavazócédulákkal küzdünk országunkért, ugyanugy, mint 1848—49-ben Kossuth Lajos honvédek a magyar szabadságért. Az a szavazócédula, amelyen november 4-én a Kommunista Párt lajstroma fölé tesszük a keresztet, közelebb visz bennünket erős és boldog Magyarországhoz

ket. Ha a magyar nők azt akarják, hogy soha többé ne legyen háború, akkor november 4-én a Kommunista Pártra adják szavazatukat.

Szirmai István állandó helyesléssel és éljenzéssel megszakított beszédében a reakció elleni harcra hívta Szántó-Kovács népet, a hódmezővásárhelyieket, majd az őszi mezőgazdasági munkákra terelve a szót, felhívta őket: úgy politizáljanak Vásárhely dolgozóiból, hogy amit termelnek, azoké legyen, akik dolgoztak érte. Végül a november 4-i választás fontos-